

обґрунтування конкретними обставинами, підтвердженими у судовому засіданні. Сукупність зазначених обставин і стане фактичною підставою для їх проведення [4, с. 56].

Відповідно до ч. 4 ст. 234 КПК України клопотання про обшук розглядається у суді в день його надходження за участю слідчого або прокурора. При цьому, слід враховувати, що неявка слідчого або прокурора є фактично невиконанням цими суб'єктами обов'язку довести обставини, передбачені ч. 5 ст. 234 КПК України. Це, у свою чергу, позбавляє слідчого суддю можливості повно та всебічно з'ясувати сукупність обставин, із якими закон пов'язує вирішення питання про надання дозволу на обшук, а отже, є підставою для відмови у задоволенні клопотання про обшук [5].

Список використаних джерел

1. Карпушин С. Ю. Загальні вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. 2015. Вип. 3. Т. 3. С. 112–115.

2. Сичук М. М. Правові підстави прийняття процесуальних рішень про провадження слідчих дій. Підприємництво, господарство і право. 2011. № 10. С. 150–153.

3. Лупинская П. А. Решения в уголовном судопроизводстве. Их виды, содержание и формы. М. : «Юрид. лит.», 1976. 168 с.

4. Орлик Д. Доказывание прокурором оснований проведения следственных (розыскных) действий. LEGEA ŞI VIAȚA. 2016. MAI. С. 53–56.

5. Узагальнення судової практики щодо розгляду слідчим суддею клопотань про надання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи : Лист ВССУ від 21.05.2014.

Агудалічев Максим Олександрович,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: Антошук Андрій
Олександрович, доцент кафедри
криміналістики та судової медицини
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ДАКТИЛОСКОПІЯ ДЛЯ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Криміналістика – це наука про закономірності механізму кримінального правопорушення, виникнення інформації про кримінальне правопорушення та його учасників, закономірності збирання, дослідження, оцінки та використання доказів, та заснованих на пізнанні цих закономірностей спеціальних засобах і методах досудового розслідування, судового розгляду і попередження кримінальних правопорушень [1, с. 31].

Враховуючи саме визначення криміналістики, ми маємо змогу розуміти та застосовувати вже готові засоби для розкриття, попередження та боротьби зі злочинністю. Слід зазначити що для виконання цих дій засоби поділяють за :

- джерелом походження;
- цільовим призначенням;
- спеціальним призначенням;
- видом технічного засобу;
- місцем використання технічного засобу;
- суб'єктом використання.

При використанні криміналістичних засобів застосовують цілий ряд методів що мають завдання пошуку, фіксації, виявлення та дослідження матеріалів, речовин, тощо для повної та точної боротьби з злочинністю. Важливого значення мають дактилоскопічні сліди. Спочатку криміналісти порівнювали відбитки пальців вручну, потім цей процес став автоматизований. Із збільшенням кількості відбитків пальців зростала і кількість злочинців, спійманих завдяки дактилоскопії. За відбитками пальців рук експерт може багато чого сказати про людину, – зазначає експерт сектору дактилоскопічних видів досліджень та обліків Рівненського НДЕКЦ МВС України Віктор Алексейчук. За відбитками великих пальців можна встановити стать та зріст людини. Чоловічі пальці більші, жіночі – акуратніші. Якщо людина, наприклад, працює вантажником або будівельником у неї неминуче стираються пальці і утворюються шрами. Жінка, яка пере білизну пральними порошками, часто контактує з водою – це відразу видно за відбитками, бо через порошок у неї утворюються відповідні ранки на долонях. Якщо людина малює, пише або працює на комп'ютері, у неї звісно акуратні, чисті пальці. Злочинець не завжди залишає чіткий відбиток, але сліди зберігаються на будь-яких поверхнях: склі, папері, металі. Експерти, досліджуючи сліди пальців рук, багато працюють з криміналістичною лупою та світлом. Але у них є й інші прилади, які дозволяють збільшити відбитки в декілька десятків разів. Як кажуть експерти-дактилоскопісти: «Наш улюблений інструмент – це очі. В нашій професії головне добре бачити». Виявлені сліди вилучаються із об'єктів на місці події за допомогою спеціальної дактилоскопічної плівки та упаковуються. Після всіх вказаних процедур сліди скануються і розпочинається власне дослідження слідів на комп'ютері. Завантаживши відбиток, спеціаліст за допомогою спеціальної програми розставляє на ньому від 10 до 30 точок. Орієнтуючись на які, система «АДІС ДАКТО» шукає схожі зразки у всеукраїнській дактилоскопічній базі [2].

Отже, як ми можемо розуміти з прикладу який був вказаний вище, в криміналістиці є безліч методів та засобів які дають нам змогу сповна знайти підказки та докази для виконання завдань боротьби зі злочинністю. При цьому, необхідно відмітити, що основним фактором у використанні засобів є обстановка та майстерність особи, яка працює із вказаними засобами.

Список використаних джерел

1. Криміналістика : підручник / [В. В. Пясковський, Ю. М. Черноус, А. В. Самодін та ін.] ; за заг. ред. В. В. Пясковського. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Право, 2020. 752 с.

2. Рівненський НДЕКЦ МВС. Як криміналісти працюють з відбитками пальців [Електронний ресурс]. Вісті Рівненщини. 2016. Режим доступу до ресурсу: <http://www.visti.rovno.ua/news/yak-kriminalisti-pracuu-t-z-vidbitkami-palciv>

Аліна Олександр Олександрович,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Донецького державного університету
внутрішніх справ
*Науковий керівник: Крушеницький Андрій
Володимирович*, викладач кафедри
кримінального процесу та криміналістики
факультету № 1 Донецького державного
університету внутрішніх справ

СУДОВО-МЕДИЧНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ОСОБИ

Сучасні досягнення науки і техніки, які становлять зміст категорії спеціальних знань і активно використовуються у практиці розслідування злочинів, сприяють суттєвому розширенню спектра джерел доказової інформації у кримінальному провадженні. Актуальним залишається питання суті сучасної судової експертизи, у встановленні особистості певної людини за сукупністю біологічних ознак, притаманних виключно цій особі.

Різні аспекти застосування спеціальних знань у слідчій і судовій діяльності розглядали багато вчених-криміналістів, серед яких Т.В. Авер'янова, В.П. Бахін, Р.С. Белкін, А.І. Вінберг, В.Г. Гончаренко, Н.І. Клименко, В.К. Лисиченко, М.В. Салтєвський, М.Я. Сегай, І.Я. Фрідман, В.Ю. Шепітько, О.Р. Шляхов, М.Г. Щербаковський та інші. Однак наука постійно розвивається, удосконалюються сфери людської діяльності, з'являються нові види кримінальних правопорушень, що потребує впровадження нових методів ідентифікації особи. [1, С. 85]

Ідентифікація особи – визначення спеціальними методами тотожності суб'єкта конкретній особі за розпізнавальними ознаками та особливостями, що його характеризують. Ідентифікація особи застосовується в слідчій та судовій практиці для виявлення та викриття злочинця, під час розшуку осіб, щодо яких є підозра в скоєнні злочину тощо. Вона є необхідною у разі знайдення невідомих трупів, частин трупа, кісткових залишків тощо. Для виконання її використовують словесний портрет, «фоторобот», дані